

full dominical

Església de Menorca

Número 2099 - Any XLI - 23 octubre 2022

“En aquest mes de pregària per les missions, aprenem a cultivar moments de silenci i de trobada amb el Senyor, per tal que ens inspi-ri els camins i els mitjans adequats per ser sempre fidels a la nostra vocació de deixebles missioners.”

(Papa Francesc)

ANUNCIAM L'EVANGELI SI SOM SOLIDARIS

Avui, Jornada Mundial de les Missions, visquem el que ens recorda el lema d'enguany: “Sereu els meus testimonis”. Les diferents campanyes del Domund ens deixen cada any a no ser sols destinataris de la Paraula de Déu sinó, sobretot, anunciadors de la persona de Jesús en les nostres obres diàries. No són tan sols missioners aquells que per amor a Jesús han deixat la seva casa i seguretat diverses, ho som també tu i jo en el cau de les nostres famílies i del nostre treball i entorn. Siguem testimonis del nostre amor a Jesús semblant la nostra total confiança en ell d'una manera ben normal:

- Amb el somriure, perquè hi hagi arreu l'alegria de l'evangeli.
- Amb la paraula consoladora, perquè tothom es senti acompanyat.
- Amb un gest alliberador, perquè ningú sigui esclau de res.
- Amb la pregària, perquè tots puguem sentir l'abraçada de Déu.
- Amb la pau, perquè regni la justícia, la solidaritat, la caritat.

A favor de l'anunci de l'evangeli, proposem-nos en família o entre amics, compartir idees o signes que ens recordin que l'anunci de la nostra fe ha de ser viu i alliberador de tot egoisme.

Aquest Diumenge Mundial de la Propagació

de la Fe ens convida a tenir present que per damunt de tot hem de ser universals, persones obertes a una fraternitat sense barreres:

- Abans de ser europeus, americans, africans, australians o asiàtics, som persones humanes.
- Abans de ser blancs o negres, joves o vells, homes o dones, som persones humanes.
- Abans de ser agnòstics o ateu, catòlics, protestants o musulmans, som persones humanes.

El Diumenge del Domund no ens convoca només a organitzar tómboles i repartir sobres en bé de l'evangelització. També ens

demana que a partir de la nostra identitat personal i cultural, visquem prioritàriament atents a necessitats d'arreu i diverses. Desinteressar-nos de les necessitats dels més propers i dels més llunyans, a més de no ser cristià, és totalment inhumà. Sols l'interès dels uns a favor dels altres, ens humanitza.

Sempre serà bo que alguns ens recordin cada any la necessitat que tenim d'estendre la nostra mirada vers aquelles persones -en qualsevol moment també nosaltres en podem formar part d'elles- que ens reclamen la nostra atenció ordinària o preferencial.

Celebrant la Jornada Mundial de les Missions, record que fa uns anys algú em va dir: “Quan vaig rebre un sobre que em demanava la meua col·laboració el vaig posar a dins d'un calaix. Després d'uns dies em vaig demanar: I què fa el sobre a dins del calaix?. El meu deure és aportar econòmicament i fer-lo córrer. I així ho vaig fer”.

Facem córrer els sobres del Domund i siguem generosos en la nostra aportació econòmica. Però, sobretot, despertem-nos per ser persones abocades a satisfer les necessitats dels demés, siguin quins siguin aquests. Estimam Jesús si anunciem l'evangeli essent solidaris. Gràcies de cor a tots els qui fan possible aquesta Campanya a Menorca i arreu.

J. Bosco Faner Bagur

la notícia

Les botigues Mestral de Càritas es sumen al projecte estatal **Moda re-**

Moda re- és un projecte innovador de reutilització i reciclatge de roba de segona mà a Espanya, basat en criteris ètics i en un model d'economia solidària i sostenible, que genera ocupació per a persones en situació d'exclusió social acompanyades per Càritas.

Càritas Menorca, que forma part de la cooperativa **Moda re-**, com a soci col·laborador i l'empresa d'inserció Mestral com a soci cooperatiu des dels seus inicis, ha adaptat la imatge de les seves botigues a la d'aquest projecte (**Moda re-**), com també ho han fet les més de 110 botigues que existeixen a tot Espanya.

Cal destacar que en l'actualitat 17 persones en situació vulnerable i 16 de personal d'estructura treballen en aquest projecte de l'entitat, entre les seves quatre botigues

situades a Maó, Es Mercadal, Ferreries i Ciutadella; a més del taller de gestió tèxtil de l'empresa d'inserció Mestral Inserció i Medi Ambient i en temes de recollida i logística.

Els ingressos dels establiments (venda de roba, complements, etc.) es destinen a iniciatives de formació i inserció sociolaboral de col·lectius vulnerables acompanyats per Càritas. Les botigues de roba **Moda re-** són els espais que permeten visibilitzar els valors del projecte de Càritas: tenir cura de les persones i del medi ambient.

Diumenge XXX de Durant l'Any

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

35, 15b-17.20-22a

El Senyor fa justícia, no té miraments pel prestigi dels homes, no es deixa influenciar per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no es fa el sord al clam dels orfes ni al plany insistent de les viudes. El Senyor rep benèvolament els qui l'honren, el clam d'aquests homes arriba al cel, el crit d'auxili dels desvalguts penetra més enllà dels núvols, i ells no es consol·len fins que arriba a terme, no desisteixen mentre l'Altíssim no intervengui per fer justícia a favor dels innocents. El Senyor no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells.

Salm Responsorial 33

R: **Quan els pobres invoquen el Senyor, ell els escolta.**

Lectura de la segona carta

de sant Pau a Timoteu

4, 6-8.16-18

Estimat, en quant a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada damunt l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la correguda em mantenc feel. I ara ja tenc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació. Durant la meua primera defensa davant el tribunal no es presentà ningú a fer-me costat; tothom m'abandonà. Que Déu els ho perdoni. Però el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabàs de proclamar l'anunci de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la boca del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

18, 9-14

En aquell temps Jesús digué aquesta paràbola a uns que es refiaven que eren justs, i tenien per no res a tots els altres: "Dos homes pujaren al temple a pregar: un era fariseu i l'altre cobrador d'imposts. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: "Déu meu, vos don gràcies perquè no som com els altres homes: lladres, injusts, adúlter, ni som tampoc com aquest cobrador d'imposts. Dejun dos dies cada setmana i us don la desena part de tots els meus ingressos." Però el cobrador d'imposts, que s'havia quedat un tros enfora, ni gosava aixecar els ulls al cel, sinó que es pegava cops pel pit i deia: "Déu meu, sigueu-me propici, que som un pecador." Vos assegureu que aquest tornà perdonat a ca seva, i l'altre no; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit."

Lectura del libro del Eclesiástico

35, 12-14. 16-19a

El Señor es juez, y para él no cuenta el prestigio de las personas. Para él no hay acepción de personas en perjuicio del pobre, sino que escucha la oración del oprimido. No desdeña la súplica del huérfano, ni a la viuda cuando se desahoga en su lamento. Quien sirve de buena gana, es bien aceptado, y su plegaria sube hasta las nubes. La oración del humilde atraviesa las nubes, y no se detiene hasta que alcanza su destino. No desiste hasta que el Altísimo lo atiende, juzga a los justos y les hace justicia. El Señor no tardará.

Salmo responsorial 33

R: **El afligido invocó al Señor, él lo escuchó.**

Lectura de la segunda carta del

apóstol san Pablo a Timoteo 4, 6-8. 16-18

Querido hermano: Yo estoy a punto de ser derramado en liberación y el momento de mi partida es inminente. He combatido el noble combate, he acabado la carrera, he conservado la fe. Por lo demás, me está reservada la corona de la justicia, que el Señor, juez justo, me dará en aquel día; y no sólo a mi, sino también a todos los que hayan aguardado con amor su manifestación. En mi primera defensa, nadie estuvo a mi lado, sino que todos me abandonaron. ¡No les sea tenido en cuenta! Mas el Señor estuvo a mi lado y me dio fuerzas para que, a través de mí, se proclamara plenamente el mensaje y lo oyeran todas las naciones. Y fui librado de la boca del león. El Señor me librará de toda obra mala y me salvará llevándome a su reino celestial. A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

Lectura del santo Evangelio

según san Lucas

18, 9-14

En aquel tiempo, Jesús dijo esta parábola a algunos que se confiaban en sí mismos por considerarse justos y despreciaban a los demás: «Dos hombres subieron al templo a orar. Uno era fariseo; el otro, un publicano. El fariseo, erguido, oraba así en su interior: "¡Oh Dios!, te doy gracias, porque no soy como los demás hombres: ladrones, injustos, adúlteros; ni tampoco como ese publicano. Ayuno dos veces por semana y pago el diezmo de todo lo que tengo". El publicano, en cambio, quedándose atrás, no se atrevía ni a levantar los ojos al cielo, sino que se golpeaba el pecho diciendo: "¡Oh Dios!, ten compasión de este pecador". Os digo que este bajó a su casa justificado, y aquél no. Porque todo el que se enaltece será humillado, y el que se humilla será enaltecido».

Tots necessitem l'amor misericordiós de Déu

Jesús exposa novament una paràbola dirigida especialment als qui, sentint-se justos, menyspreen els altres. Els protagonistes, un fariseu i un cobrador d'imposts són dues persones ben diferents: el primer pertanyia al grup dels religiosos practicants, orgullosos de portar una vida irreprotxable, mentre que l'altre, per la seva professió, és considerat un pecador públic. Els dos coincideixen a l'hora de la pregària al temple i les seves actituds s'oposen totalment: el fariseu, dret i situat més endavant, adopta una actitud superba i dirigeix a Déu el seu llistat de mèrits, no demana res perquè està convençut que tot ho fa bé; el cobrador d'imposts, en canvi, es queda més endarrere i, amb el cap acotat, es dona cops al pit i suplica a Déu la seva misericòrdia perquè es reconeix pecador, incapaç de sortir-se'n per si mateix, però confia en la grandesa i la immensa bondat de Déu.

Nosaltres, com a catòlics practicants, tenim el perill de ser com els fariseus i creure'ns superiors i millors que tots els qui, al nostre judici, estan més allunyats de Déu. De vegades som cecs i no veiem les nostres debilitats. Quina actitud adoptem davant Déu i els altres? ¿Ens hi presentem plens de nosaltres mateixos i de les nostres bones obres? ¿o sabem reconèixer que, tot i esforçar-nos per seguir fidelment Jesucrist, fallem moltes vegades i necessitem convertir-nos cada dia per rebre l'abraçada amorosa del Pare? ¿Som dels qui fàcilment jutgem els altres sense tenir en compte que només Déu coneix el fons del cor de cada persona? Demanem perdó per les nostres faltes a Déu i als altres, perquè, amb determinades actituds, paraules i accions, podem fer mal a moltes persones.

En el fons el fariseu va al temple per lloar-se a si mateix i l'altre hi va per lloar Déu. La conclusió de Jesús no pot ser més explícita: el fariseu no rep el perdó, simplement perquè no l'ha demanat -no perquè Déu li neguï mentre que el cobrador d'imposts torna a casa perdonat.

Teresa Jansà

pregar amb els salms

El cos vinculat a la relació amb Déu

Al' hora de recórrer els espais possibles i més aptes per pregar de manera històrica, descobrim la necessitat de la pròpia corporalitat. Pregam amb tot el que som: cos, esperit, ànima i tots els sentits. I amb aquest cos, unit al cos de Crist, glorificam Déu i donam vida al món. Trobam molts versets, en diferents salms, que descriuen els membres del cos en actitud orant.

Alguns salms al·ludeixen a l'existència que tenim en Déu des d'abans de néixer: *Des del si de la mare ets el meu Déu* (SI 22,11). *M'has teixit en les entranyes de la mare* (SI 139,13).

Altres mostren com l'orant integra tota la seva corporalitat a l' hora de relacionar-se amb Déu: *Em guia per camins segurs* (SI 23,3). *Ha posat els meus peus damunt la roca i m'hi sent segur* (SI 40,3). *Obre'm els llavis i proclamareu la teva lloança* (SI 51,17). *Tot jo tinc set de tu* (SI 63,2). *Parlaré tot el dia de la teva bondat* (SI 71,24). *Déu, és la roca del meu cor* (SI 73,26). *Jo escolto què diu el Senyor* (SI 85,9). *Cap a tu alço les meves mans* (119,48). *Cobreix-me el cap* (SI 140,8). *Senyor, Déu meu, a tu giro els meus ulls* (SI 141,8). *Estenc els braços cap a tu* (143,6). *M'estrenys a banda i banda, em cobreix la teva mà* (SI 139,5).

Gadi Bosch Pons

viure la sinodalitat

Com vivim la Sinodalitat?

Des del Secretariat d'Infància i Joventut vivim la sinodalitat de diferents maneres, tenint sempre present aquests anys de pandèmia que ens han fet molt de mal. Per jo la sinodalitat amb els joves és poder compartir diàleg, escoltar, trobar moments de discerniment amb ells, acompanyar... tot açò es fa molt difícil si no ens podem apropar a ells.

El nostre Secretariat vol trobar moments d'experiències testimonials per a ells, vol introduir el joc, amb activitats que ens portin a la descoberta de Jesús. Als més joves potser els crida més l'atenció participar en una ruta pel Camí de Cavalls, i en el trajecte experimentar allò que el Senyor ens vol dir.

Però, com aconseguir una sinodalitat amb tots els nostres agents de pastoral, que fa uns anys estaven plens de vitalitat, quan en aquests moments ens falta comunicació, diàleg entre tots nosaltres? En aquest cas, procurar fer feina amb ells i mantenir un clima de conversa, on poder arribar a uns acords i tirar endavant les nostres activitats. El nostre Secretariat depèn molt de l'ajuda dels catequistes de qualsevol nivell, per poder acostar l'anunci del Senyor a tots els fillets i adolescents que tenim al nostre abast.

Sapiguem descobrir dins les nostres comunitats que no estem sols, sinó que hem d'escoltar els nostres joves, perquè ells són el nostre futur i ens poden

ajudar a créixer i prendre consciència de la importància de treballar junts. Aprofitem-los, deixem-nos escoltar per ells.

Sebastià
Bosch
Salord

Secretariat Diocesà d'Infància i Joventut

l'entrevista a:

LLUÍS AGUSTÍ I PARROT

Lluís Agustí i Parrot és germà marista i professor de l'ISCREB. Fa uns dies va oferir una xerrada a Menorca sobre "L'Església i la sinodalitat."

La sinodalitat és un procés nou o té una base eclesial de fa temps?

-La sinodalitat no és nova d'avui. L'itinerari seguit és una realitat nova.

Les primeres comunitats cristianes vivien un clima de sinodalitat (Actes 1, 12-14), els seus membres caminaven junts, hi havia un clima de participació i de compromís. Es tenia en compte els carismes i es vivia en comunió de pregària, missió i vida.

Els Sants Pares de l'Església afirmaven que l'Església és sinodal.

Els Concilis i Sínodes que s'han celebrat al llarg de la història de l'Església demostren que és una dimensió significativa per a l'Església. El Concili Ecumènic Vaticà II ens proposa un nou model d'Església de comunió i participació. Podríem dir que té una base eclesial de llarga durada en el temps. Ara bé, en determinades èpoques s'ha oblidat i ara el Papa Francesc torna a reprendre la seva importància i la posa en valor. Tot un camí per fer.

Com fer que la sinodalitat sigui efectiva a les parròquies?

-La sinodalitat sabem que és una manera de fer i de viure eclesials que implica un caminar junts. La parròquia és el lloc on es pot viure de manera intensiva aquesta actitud. Com? Afavorint el diàleg, l'escolta i la consulta; creant espais de participació i de missió; potenciant els consells pastorals, les comissions d'animació; distribuint responsabilitats i afavorint el compromís.

Un aspecte actual és el treball en xarxa. Això suposa que hi hagi intercanvi i comunicació entre parròquies, experiències compartides, ajuda mútua, solidaritat en les necessitats, grups de pregària conjunts, trobades, la caritat i l'economia que siguin circulars... És un camp molt ampli en què es poden donar iniciatives creatives.

Quina valoració fa d'aquest Sínode dels Bisbes (2021-2024)?

-Encara estem en procés, per tant no ho podem valorar. Sí que puc dir que és una oportunitat i pot servir de revulsiu per a l'Església sencera perquè ens implica a tots. Remarcant també la participació del laicat. Els laics han de jugar el seu paper en l'animació de les Comunitats. I cal deixar espai d'animació a tots els laics i laiques. Per això cal formació i discerniment.

Subratllar la importància de la dona tant en la participació com en l'animació del procés sinodal. Segons unes dades aparegudes a Religió Digital, a Espanya el 70% de les més de 200.000 persones que han participat són dones repartides en 13.500 grups sinodals.

Bon camí sinodal.

Sonia Febrer Romero

Agenda

DOMUND 2022

Aquest cap de setmana, 22 i 23 d'octubre, totes les col·lectes de les misses aniran destinades al DOMUND, per ajudar a la tasca social dels missioners arreu del món.

Festa de Sant Antoni Maria Claret

-Dissabte 22 d'octubre al capvespre jocs pels infants. Tot seguit, a les 19.30 h, Eucaristia. A continuació, inauguració de l'exposició de fotografies de Pau Gener Fernández, i xocolata i ensaïmada per a tots.

-Diumenge 23 d'octubre a les 10 h celebració de l'Eucaristia. Tot seguit, actuació a la plaça de l'Empordà del grup folklòric Sant Isidre, amb xocolata i ensaïmada per a tots.

-Dilluns 24 d'octubre, festa del titular; a les 20 h, Eucaristia presidida per l'Administrador diocesà Mn. Gerard Villalonga.

Trobada dels responsables d'economia al Toro

Dissabte 29 d'octubre, a les 11 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Programes de ràdio de l'Església de Menorca

Cada setmana ens podeu escoltar a:

COPE MENORCA (89.6 FM): **El Mirall de l'Església**, cada divendres a les 13.30 h.

Església Notícia, cada diumenge a les 9.45 h.

IB3RÀDIO (88.6 FM): **Temps de Creure**, cada dissabte a les 6.30 h.

RADIO MARÍA (92.0 FM): **Revista Diocesana**, cada diumenge a les 13.30 h.

Notícies nostres

Presentació a Menorca de l'últim document sobre l'Escola Catòlica

En el col·legi La Salle d'Alaior, el dissabte 8 d'octubre es va presentar als equips directius dels col·legis concertats de Menorca el document de la Sagrada Congregació de l'Escola Catòlica, "La identitat de l'escola catòlica per a una cultura del diàleg", a càrrec de Maria Victoria Aymerich, germana de la Consolació.

La iniciativa d'aquesta xerrada la va tenir l'Administrador diocesà, Mn. Gerard Villalonga, amb l'objectiu que els responsables de l'escoles catòliques de la Diòcesi reflexionin sobre el pensament de l'Església en referència a la identitat de l'escola catòlica. El document presentat assenyalava que l'educació és una passió que es renova sempre i que l'escola catòlica és "la que posa Jesucrist en el centre de la concepció

de la realitat per donar resposta, des del diàleg entre fe i raó obert a la veritat, als interrogants més profunds sobre l'ésser humà".

Bisbat de Menorca

Jornada Diocesana d'Inici de Curs de la Catequesi

Dimecres 12 d'octubre els catequistes de Menorca van tenir una jornada de formació a Ferreries, a càrrec de Mn. Joan Àguila, director del SIC (Secretariat Interdiocesà de Catequesi), i Esperança Buendia, Maria Feliu i Jaume Martorell, membres de l'equip del Secretariat per a la iniciació cristiana i catecumenat de Mallorca. Una formació molt profitosa per anar materialitzant les directrius proposades en el nou Directori pastoral per a la in-

iciació cristiana, que ofereix noves maneres d'evangelitzar, per acostar l'alegria de la fe a les famílies d'avui, i que es concreten amb aquest "nou" estil de catequesi que van presentar els diversos ponents.

També es va destacar que el catequista ha de ser un testimoni enamorat de Jesús, que visqui i celebri la fe en comunitat, convertint-se en un autèntic acompanyant dels catequitants, que els mostri un estil de vida cristià, més que un "professor" que els ensenya unes teories. La Jornada es va iniciar amb una pregària, demanant al Pare que ens il·lumini i doni força en aquest camí de renovació de la catequesi a Menorca.

Bisbat de Menorca

Escaneja el Codi QR per llegir el Directori per a la iniciació cristiana:

Aspanob, Premi Cooperació 2022

El saló de plens de l'Ajuntament des Castell va acollir, divendres 14 d'octubre, la cerimònia de lliurament de la setena edició del Premi de Cooperació que atorga Cope Menorca. Un reconeixement que aquest any ha recaigut a Aspanob, associació que treballa amb les famílies dels fillets que han estat diagnosticats amb càncer, que ajuda, entre d'altres coses, en els seus trasllats a Mallorca per als tractaments. Com a finalistes, van ser distingits també el Servei d'Alimentació de la Caritat i la Federació d'Associacions de Persones Majors. També es va reconèixer, a títol individual, el doctor Pau Lluç per la tasca d'acollida a refugjats ucraïnesos.

Amb aquesta distinció, Cope Menorca, amb

la col·laboració de CaixaBank, vol donar visibilitat cada any a aquelles entitats o persones que, de manera altruista, treballen per millorar la vida dels col·lectius en risc d'exclusió social.

Cope Menorca